

Glavni argument

Povreda načela proporcionalnosti koja dovodi do pretjeranog kažnjavanja trećih strana koje su ostvarile prava odlukom u pogledu koje je utvrđena nepravilnost.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2018. uputio Tribunale ordinario di Udine (Italija) –
Fallimento Tecnoservice Int. Srl protiv Poste Italiane SpA**

(Predmet C-245/18)

(2018/C 249/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Udine

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Tuženik: Poste Italiane SpA

Prethodna pitanja

Treba li članke 74. i 75. Direktive 2007/64/EZ ⁽¹⁾ u tekstu koji je bio na snazi 3. kolovoza 2015., vezano uz obveze i ograničenja odgovornosti pružatelja usluga platnog prometa, kako su u talijanski pravni sustav preneseni člancima 24. i 25. Zakonodavne uredbe br. 1[1]/201[0], tumačiti na način da se primjenjuju samo na pružatelja platne usluge osobe koja daje nalog za izvršenje takve usluge ili pak na način da se primjenjuju i na pružatelja platne usluge primatelja plaćanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Stadt Euskirchen protiv Rhenus Veniro GmbH & Co. KG**

(Predmet C-253/18)

(2018/C 249/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Stadt Euskirchen

Protivnik žalitelja: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Druge stranke u postupku: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Prethodno pitanje

Isključuje li članak 5. stavak 2. druga rečenica točka (e) Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽¹⁾ – putem obveze samostalnog obavljanja glavnine usluga javnog prijevoza putnika – to da unutarnji operater tu glavninu usluga obavlja putem društva u kojem drži udjel od 2,5 % , a preostale udjele posredno ili neposredno drže druga nadležna tijela?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbama Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL L 315, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – State Street Bank International GmbH protiv Banca d'Italia

(Predmet C-255/18)

(2018/C 249/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: State Street Bank International GmbH

Tuženik: Banca d'Italia

Prethodna pitanja

1. Treba li pojmom „promjena statusa” koja u skladu s člankom 12. Uredbe (EU) br. 63/2015⁽¹⁾ ne utječe na obvezu plaćanja doprinosa biti obuhvaćeno i pripajanje institucije koja je ranije bila pod nadzorom nacionalnog sanacijskog tijela, matičnom društvu iz druge države članice, koje se dogodilo u razdoblju doprinosa, i treba li to pravilo primjenjivati i kada su se pripajanje i posljedični prestanak postojanja institucije dogodili 2015., u trenutku kada država članica još nije službeno osnovala nacionalno sanacijsko tijelo i nacionalni fond te kada doprinosi još nisu bili izračunani?
2. Treba li navedeni članak 12. Uredbe (EU) br. 63/2015, u vezi s člankom 14. iste uredbe i člancima 103. i 104. Direktive 2014/59/EU⁽²⁾, tumačiti na način da je, čak i u slučaju pripajanja matičnom društvu iz druge države članice tijekom godine doprinosa, institucija dužna platiti puni iznos doprinosa za tu godinu, a ne razmjerno broju mjeseci tijekom kojih je ta institucija bila pod nadzorom sanacijskog tijela prve države članice, jednako kao što je to određeno za „nov[u] institucij[u] pod nadzorom” u navedenom članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) br. 2015/63?
3. Treba li, u skladu s Direktivom (EU) 2014/59, Uredbom (EU) 2015/63 i načelima kojima se uređuje sustav instrumenata sanacije banka, navedene propise o redovnim doprinosima, konkretno članak 12. stavak 2. Uredbe 2015/63, s obzirom na trenutak utvrđivanja subjekata koji su obvezni plaćati doprinose i iznosa doprinosa, primjenjivati i na izvanredni doprinos, uzimajući u obzir njegovu narav i uvjete propisane za nalaganje njegova plaćanja?

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL L 11, str. 44.)

⁽²⁾ Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, str. 190.)